

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Pavla Molka a Mgr. Radovana Havelce ve věci kárného žalobce **ministra spravedlnosti**, se sídlem Praha 2, Vyšehradská 16, proti kárně obviněnému **JUDr. O. S.**, o návrhu kárně obviněného JUDr. O. S. na obnovu řízení věci vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 15 Kse 3/2013, o námitce podjatosti vznesené navrhovatelem ve věci vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 15 Kse 1/2016,

t a k t o :

Soudkyně 15. senátu Nejvyššího správního soudu (kárný senát ve věcech soudních exekutorů) JUDr. Gabriela Vilímková **není vyloučena** z projednávání a rozhodnutí věci vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 15 Kse 1/2016.

O d ů v o d n ě n í :

Návrhem ze dne 6. 1. 2016 se kárně odsouzený (dále jen „navrhovatel“) domáhal obnovy kárného řízení, v němž byl rozhodnutím kárného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 10. 2013, č. j. 15 Kse 3/2013 – 31, shledán vinným kárnými delikty podle § 116 odst. 2 písm. a) a b) zákona č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád), a odsouzen k pokutě ve výši 10.000 Kč.

V rámci řízení o návrhu na obnovu řízení vznesl navrhovatel dne 20. 1. 2016 námitku podjatosti proti soudkyni 15. senátu Nejvyššího správního soudu (kárný senát ve věcech soudních exekutorů) JUDr. Gabriele Vilímkové. Podjatost soudkyně spatřuje navrhovatel v tom, že se podílela na rozhodování v případech, kdy bylo připuštěno, aby za kárného žalobce vystupoval zástupce, přestože zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), na který odkazuje § 25 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, takový přístup nepřipouští.

Námitka podjatosti byla v souladu s rozvrhem práce předložena dne 27. 1. 2016 k posouzení třetímu senátu zdejšího soudu.

Soudkyně JUDr. Gabriela Vilímková prohlásila, že nemá žádný poměr k navrhovateli ani k projednávané věci. Upřesnila, že navrhovatele osobně nezná a nemá k němu žádný vztah, pouze ví, že měl exekutorský úřad v Hradci Králové. Nepocit'uje ani žádný osobní vztah k přezkoumání právní otázky, kterou navrhovatel nastolil jako základ pro svůj návrh na obnovu řízení.

Nejvyšší správní soud posoudil vznesenou námitku podjatosti a dospěl k závěru, že není důvodná.

Námítka byla posouzena v souladu s § 8 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), na jehož přiměřené použití ve věcech návrhu na vyloučení člena senátu z projednávání a rozhodování věci odkazuje § 10 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů. Podle § 8 odst. 1 s. ř. s. jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.

Rozhodnutí o vyloučení soudce z důvodů uvedených v § 8 s. ř. s. představuje výjimku z ústavní zásady, podle níž nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci s tím, že příslušnost soudu i soudce stanoví zákon (čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Tak jak zákon tuto příslušnost stanovil, je tato zásadně dána, a postup, kterým je věc odnímána příslušnému soudci a přikázána soudci jinému, je nutno chápat jako postup výjimečný. Vzhledem k tomu lze vyloučit soudce z projednávání a rozhodnutí přidělené věci jen vskutku výjimečně a z opravdu závažných důvodů, které mu reálně brání rozhodnout v souladu se zákonem nezájatě a spravedlivě. Podjatost sama zasahuje vždy do principu nezávislosti soudce, neboť nestrannost tento princip předpokládá. Samotný pojem soudce totiž s sebou nese atribut nezájatosti a nestrannosti a bez toho, že by se nepředpokládal, nebylo by důvodu ani konstituování soudní moci jako pilíře demokratické společnosti.

Námítka podjatosti, kterou účastník řízení může uplatnit podle § 8 odst. 5 s. ř. s., musí být zdůvodněna a účastník řízení musí uvést konkrétní skutečnosti, z nichž tvrzenou podjatost dovozuje.

Z nyní posuzované námítky je dostatečně zřejmé, že žádný z důvodů předpokládaných v § 8 s. ř. s. dán není. Navrhovatel totiž brojí pouze proti tomu, že soudkyně JUDr. Gabriela Vilímková rozhodla v jiném případě, v němž připustila, aby se ministr spravedlnosti jako kárný žalobce nechal v jednání před Nejvyšším správním soudem zastupovat. Ustanovení § 8 odst. 1 s. ř. s. však přímo stanoví, že důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech. Z pouhého nesouhlasu navrhovatele s dřívějším procesním postupem kárného senátu ve věcech soudních exekutorů v jiné věci, na němž se podílela i soudkyně JUDr. Gabriela Vilímková, tudíž podjatost soudkyně dovést nelze.

Nejvyšší správní soud proto uzavřel, že soudkyně 15. senátu Nejvyššího správního soudu (kárný senát ve věcech soudních exekutorů) JUDr. Gabriela Vilímková není vyloučena z projednávání a rozhodnutí věci vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 15 Kse 1/2016.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 3. února 2016

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu